

Ե. ԾՈՒՑ ԱՍԵԼՈՒԿՆԵՐ

1.

Մուկը ուտեմ, մուկը նետեմ,
Մուկը նետեմ, ծռւկը ուտեմ ¹⁾:

2.

Մեր տունը կայ տասը տանձի ծառ,
Տասը տանձի ծառին ծացը տասը ծանրը տանձ。
Մեր տունը կայ տասը տանձի ծառ,
Տասը տանձի ծառին ծարը տասը ծանրը տանձ:

Զ. ՑՈՆԴԱԽՈՐ ԽՈՍՀԵՐ

Քարոզ մը տամ, մտիկ ըրէք,
Աթուխս վրայ տիտիկ ըրէք:

Խաչառուր,—
Հինդ գարալի փառչա տուր:

Ակւուկաս օրթի,
Ժամկոցին քիթը բրդի:

Գարդան,—
Մուկերը վրադ կարդան:

Ընթերցուածս առակաց,
Մուկը ծափէն էրևաց,
Պոլէն պոնէ լսած:

Արութին,—
Խախվեին խորին,
Պալըխըին ⁴⁾ վերիդին,

Ընթերցուածս ի Յորբայ,
Վուր պաշընա պիր աօփա ²⁾:

Արբապետ,—
Ապրմիր վարակն ³⁾,

Թաղական խորհուրդ,
Քայմակը խողուրդ ⁴⁾,
Պօղաչա, պէօքէ,
Ախւերս կերէք:

Եկու ծեծեմ.
Անս գարպետ:
Ալի, Ալի ⁴⁾. —
Ք...ս պիրանդ հալի

¹⁾ Արկնել մի քանի անգամ, բայց աշխատելով լշիսթուիլ և լըսէլ մուկը ուտեմ, ծռւկը նետեմ. ճիշէ պատահի որ բազր շինթուի, շուտանելուկը կը վերջացնէ «ծռւկը մուկը մէկ թափա», և կայ «ծռւկն ա նետեմ» ըսելով:

²⁾ Թարգմ. Զարկ գլիխն մի բիր:

³⁾ Թարգմ. սէրով մաժուն, չոր թապախ մը եօզուրզ օմէկ պնակ մո ծուն:

⁴⁾ Մեծ գերեզմանատան մը անունն է:

⁵⁾ Աւրիշ գաւառներու մէջ «կարպետ» բառ մը՝ որ Պօլոյ բարբառին անձանթ է:

⁶⁾ Ցանկի անունն է:

Պատուելին, —	Հաց, —
Պատէն զեր էլին:	Կատուին պղջը խած:
Զամիչ մը տամ,	—
Տահա վեր էլին:	Սկիր, —
—	Երին սիպինկ կիր ¹⁾)
Պալլինք, —	—
Թապախս մը խլլինք:	Քերկվիզ, —
—	Ծշիս կռօղ կ'երևիս:
Խախվիչ, —	—
Հալէին ծակէն փար կախուէ:	Եատէս, —
—	Պախնկին օրբան փառ էս.
Զախու, —	—
Խալէին ճանճերը փախու:	Փիս, —
—	Լպաէ թիս:
Եղուաղիկ, —	—
Չընչի սիւլիւկ:	—

Ե. ԱՌԻ ԱՐԺԱԼԻ ՀԵԳԱՐԱՆ

1

4.

Է ֆէ, —էֆ,
Տեղը կընէ պուտիկ պուտիկ,
—էխուիկ:

Թօ, եջ փիւր —թեփ,
Կին փիսի՛ փիսի՛ փիսի՛
—թիսիսի:

2.

5.

Է, յի, —էֆ,
Քարթիօյէ կիրտիկ կեղտիկ¹⁾),
—էխուիկ:

Ոէ, ըթ, մէն —սրճ,
Բէն, այբ տիւուն-բաստ-Ծըմբատ, —
Զաղացզը եան-եան:
—Մըմբատեան:

3.

6.

Մէն, ըթ —մը,
Կ, ն, ըթ, ըթ —կըր —Մըկըր,
—Զարալ-չեմին,
—Մըկըրտիչ:

Պէ, այբ, լիյուն —պար.
Թաքաթաքա տըզարդ.
—Պալսրդ:

1) Թարգմ. գետնին առկն անցիր.

2) Թարգմ. Քառզիւդ գացինք եկանք: